

За педагогічні КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ І
ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. О. М. ГОРЬКОГО

30

КВІТНЯ
1958 року
СЕРЕДА
№ 9 (56)
Ціна 15 коп.

РАДІСНЕ СВЯТО МИРУ

Перше травня — день огляду
всесвітньоісторичних перемог
радянського народу в боротьбі
за побудову комуністичного
суспільства, за мир і дружбу
між народами усього світу.
Перше травня — це огляд ви-
датних успіхів у економічному
і культурному будівництві кра-
їн світового соціалістичного та-
бору. Перше травня — це ве-
лике свято міжнародної солі-
дарності трудящих, свято тор-
жества ідей пролетарського ін-
тернаціоналізму, яскрава де-
монстрація визначних перемог
трудящих у боротьбі за мир, за
демократію, за торжество со-
ціалістичних ідеалів. Першо-
травень — це радісне свято
весни, молодості і сили.

Соціалістичні нації Радян-
ського Союзу зустрічають це
свято в обстановці великих
творчих перемог на фронті
мирної комуністичної праці. За
40 років існування Радянської
влади наша країна перетвори-
лася у могутню індустріально-
колгоспну державу світу, про-
відну силу світового соці-
алістичного табору.

Основне економічне завдання
Радянського Союзу — наздо-
гнати і випередити найбільш
розвинені капіталістичні краї-
ни, в тому числі і Сполучені
Штати Америки, по виробни-
цтву продукції на душу насе-
лення — тепер не є справою
далекого майбутнього. Це за-
дання розв'язує зараз радян-
ський народ під мудрим керів-
ництвом Комуністичної партії.

Радянські люди зустрічають
Першотравень могутнім підне-
сенням промисловості, культу-
ри, соціалістичного сільського
господарства. Заходи ЦК КПРС
і Ради Міністрів СРСР по
дальшому розвитку колгоспного
ладу і реорганізації МТС пере-
ворюються в життя волею,
натхненню працею, невичерп-
ною творчою енергією широких
народних мас.

З небувалою силою в наш
славний час розквітають в бра-
терській сім'ї народів соці-
алістичні нації нашої країни.
Квітне Радянська Україна, яка
перетворена зараз в індустрі-
ально-колгоспну державу, в рес-
публіку передової науки і со-
ціалістичної культури.

За роки Радянської влади
валова продукція промисло-
вості України зросла в 20 ра-
зів, а продукція машинобудів-
ної і металообробної промисло-
вості — в 150 разів.

Радянські люди на багато-
річному досвіді переконані в
тому, що тільки соціалістичний
лад і радянська демократія від-
кривають найширші горизонти
для творчості людини, для
здійснення її демократичних
прав, для її активної участі в
управлінні державою, в госпо-
дарському і культурному жит-
ті країни.

Радісним буде день Першого
травня не тільки для радян-
ських людей, але для трудящих
країн народної демократії, які
під проводом комуністичних і
робітничих партій досягли ве-
ликих успіхів у зміцненні на-
родно-демократичного ладу, в
розвитку національної еконо-
міки, в піднесенні соціалістичної
культури.

В день Першого травня ро-
бітничий клас і трудящі маси
капіталістичних країн, наро-
ди колоній демонструватимуть
непохитну волю у боротьбі за
свої права, за покращення
умов життя і праці.

Першотравень — це радісне
свято борців за мир в усьому
світі, які здобувають перемогу
за перемогою над темними си-
лами війни і капіталістичного
рабства.

Студенти і професорсько-ви-
кладовський склад інституту зу-
стрічають свято в обстановці
наполегливої боротьби за підне-
сення рівня навчальної і на-
укової роботи.

В інституті звертається особ-
лива увага на вивчення студен-
тами лєнінської теоретичної
спадщини, на глибоке засвоєн-
ня основ наук. Інститут поглиб-
лює свої зв'язки з студентами
і викладачами педагогічних ін-
ститутів країн народної демо-
кратії.

Хай живе Перше травня —
свято миру, свято інтернаці-
ональної єдності трудящих!

РАДИМО ВСІМ

Нещодавно наша група від-
відала Республіканську педаго-
гічну виставку, яка справила
на нас глибоке враження. Тут
експоновано різноманітні дитя-
чі роботи як індивідуальні, так
і колективні: рукоділля, ліп-
лення, технічне моделювання,
різьба по дереву тощо. На ви-
ставці немає такої роботи,
яка б не привернула до себе
уваги — всі вони цікаві, вико-
нані старанно і з любов'ю.
Особливо нам сподобались ви-
роби з різби по дереву. Важко
навіть повірити, що роботу ви-
конували дитячі руки — на-
стільки вони майстерно виго-
товлені.

Представлені вироби свід-
чать про кропітку щоденну
працю педагогів у дитячих ко-
лективах.

На виробничій практиці

Студенти IV курсу
фізико-математич-
ного факультету під
час виробничої прак-
тики на III авторе-
монтному заводі. В
центрі — керівник
практики доцент
О. М. Лазаренко.

Педагогічна виставка — спра-
ва цікава і корисна. Бажаю,
щоб всі наші студенти відвіда-
ли її.

В. БОРОХ,
Р. УТВЕНКО,
студентки III курсу педа-
гогічного факультету.

Розпочали добру справу

У газеті за 22 квітня ц. р.
було надруковано статтю ко-
лишнього студента нашого ін-
ституту, а нині завуча сільської
школи І. Р. Семенчука — «Ви-
пускники інституту — майстри
педагогічної справи», де він ді-
литься своїми думками про пе-
дагогічну роботу вчителя, наво-
дить приклади виховання уч-
нів, дає деякі цінні поради.

На мій погляд, було б дуже
корисно, щоб розділ «Випуск-
ники інституту — майстри пе-
дагогічної справи» був у газеті
постійним і в ньому система-
тично висвітлювався досвід ро-
боти наших старших товаришів.

В. БЕЛЬДІЙ,
студент I курсу, фізико-
математичного факультету.

Багато студентів під час ви-
робничої практики працюють
робітниками.

На фото: четвертокурсник
А. Смілянський за притиранням
двигуна ЗІП-120.

ПЕРШОТРАВЕНЬ ПРИЙШОВ У ІНСТИТУТ

В інституті веселе пожвавлен-
ня. Скрізь іде діяльна підготов-
ка до міжнародного свята солі-
дарності трудящих — 1 Травня.

Багато сил і творчої фантазії
вклали студенти і господарники
у святкове оформлення інсти-
тутської колони. Особливу ува-
гу звернено на виготовлення
квітів — адже це свято миру,
весни.

Вчора в актовому залі від-
бувся урочистий вечір, який за-
кінчився великим концертом.

Завтра студенти, аспіранти,
співробітники інституту ві-
зьмуть участь у святковій де-
монстрації трудящих міста.
Третього травня їх чекає бага-
то цікавого у Гостомельському
лісі, де відбудеться масова ма-
йівка трудящих Сталінського ра-
йону.

Заслужена нагорода

Студенти, викладачі, співро-
бітники інституту беруть ак-
тивну участь у роботі Червоно-
го Хреста і Червоного Півмі-
сяця.

На підсумковій конференції
Сталінського районного коміте-
ту Товариства було відмічено
кращу роботу окремих органі-

зацій та підприємств міста.
Наш інститут зайняв друге
місце.

Грамотами обкому нагоро-
джені дев'ять осіб. Серед них:
студентки Л. Вільчинська, М.
Нацвалова, Т. Яковенко (фізи-
ко-математичний факультет), В.
Пруднікова (педагогічний фа-
культет), викладач кафедри
фізвиховання Л. Філіпова, ла-
боранти К. Смаричевський, А.
Андрійчук (кафедра психоло-
гії), М. Якущенко (кафедра
спеціалізації).

ТРАВНЯ

ДЕНЬ МІЖНАРОДНОЇ СОЛІДАРНОСТІ ТРУДЯЩИХ

СОЦІАЛІЗМУ

В. І. ЛЕНІН.

Корифей революційної думки

В. ВОЙТКО

В. РОКИТКО.

Вивчення іноземних мов у НДР

У лютому — березні в складі делегації радянських учителів перебувала в НДР, де ознайомилися з постановкою викладання іноземних мов у школах ГДР республіки.

Настільки відвідування уроків у міських і сільських школах, лекцій і практичних занять педагогічних інститутах, а також зустрічі з працівниками Міністерства освіти і бесіди з учителями, студентами і учнями показали, що в НДР приділяється серйозна увага вивченню іноземних мов і, насамперед, російської.

Російська мова була введена

в 1945—1946 навчальному році і вивчається в загальноосвітній школі з V класу, а в школах з розширеним викладанням російської мови — з III класу. Іншими іноземними мовами, які вивчаються факультативно з VII класу, є англійська, а також французька.

Інтерес до вивчення російської мови і бажання оволодіти нею свідчать про прагнення німецького народу ближче ознайомитися з російською культурою, мистецтвом, досягненнями радянської науки.

Навчальні програми в школах НДР вимагають від учнів

не тільки оволодіння навичками читання, але і вміння вести бесіду і викладати свої думки іноземною мовою в обсязі пройденого матеріалу. Практично це здійснюється добре продуманою системою ведення уроку. На опитування відводиться всього 10—12 хв., а на пояснення та закріплення нового матеріалу — 30—35 хв.

Урок, як правило, проходить у формі спокійної бесіди вчителя з учнями, які уважно слухають його пояснення, чітко відповідають на запитання; в класі добра дисципліна. Урок закінчується хором виконанням пісень іноземною мовою.

У Берліні є Центральний німецький інститут наочних посібників. Він виготовляє унаочнення з усіх предметів, у тому числі і з іноземних мов (граматичні і фонетичні таблиці, картини для опису, навчальні фільми тощо). В лабораторіях інституту записуються пісні, вірші, оповідання і навіть цілі п'єси на іноземних мовах. Матеріал береться в основному з шкільних підручників. Інститут обладнаний найновішою звукозаписуючою і звуковідтворюючою апаратурою.

Численні спостереження показали, що успіх багато де в чому залежить від учителя і його відношення до справи. У досвідченого, вимогливого до себе і до інших педагога, який добре володіє іноземною мовою та методикою її викладання, уроки проходять жваво і цікаво, знання в учнів міцні і глибокі.

Позитивним у питанні вивчення та викладання іноземних мов у НДР є також міцний зв'язок викладачів вузів зі школами. Більшість з них працюють учителями в середніх школах і постійно надають необхідну методичну допомогу колективам цих шкіл.

Німецькі вчителі, студенти і учні виявляють великий інтерес до нашої країни, до життя та праці радянських людей.

І. СІРЕНКО.

У НАШИХ ДРУЗІВ

Комсомольці Ярославського педагогічного інституту ім. К. Д. Ушинського виступили ініціаторами корисного начинання: ще з минулого року вони зобов'язалися власними силами ремонтувати гуртожитки, впорядковувати подвір'я, будувати спортивні майданчики тощо.

Слова свого вони дотримують.

На фото: студенти за впорядкуванням подвір'я гуртожитку.

У навчальному процесі Ярославського педагогічного інституту широко використовуються науково-популярні фільми. Фільмотека тільки біолого-географічного факультету нараховує їх близько трьохсот.

Цими фільмами користуються не тільки студенти і викладачі, але й вчителі шкіл міста.

На фото: третьокурсник Є. Дегтярьов за підготовкою фільму.

Хай життя б'є ключем!

Навчальний процес, громадське життя всього студентського колективу спрямовані на підготовку висококваліфікованих учителів. Цьому підпорядковані і наші «За педагогічні кадри» — наш «пропагандист», «агітатор» і «колективний організатор». Розгорнеш газету — і ознайомишся з найрізноманітнішими питаннями.

Доцент Д. Ф. Ніколенко у своїй цікавій статті «Про самостійність студента у навчанні» висунув ряд важливих пропозицій щодо поглиблення науково-теоретичної підготовки студентів. Багато було виступів у газеті не тільки керівників інституту і факультетів, а й студентів про політехнічну під-

готовку майбутніх учителів.

Можна без перебільшення сказати, що газета «За педагогічні кадри» стала справжнім помічником дирекції і партійної організації в боротьбі за підвищення якості навчання. Не обминає газета і питань дисципліни, побуту студентів, життя в гуртожитку. І коли кому «не пошум», а пером дістається, та ще з «патретом», що супроводиться віршованим текстом, — це допомагає.

Звичайно, газета наша дуже молода і за два роки має ще невеликий досвід, а тому є і недоліки в її роботі. Бувають ще такі окремі номери, про які студенти говорять: «Там тільки невисагає

відділу міжнародної інформації»: все репортажі, звіти, святкові статті, без життя і конкретних живих людей, написані в одному стилі, сухою мовою. Не завжди газета доводить почату справу до завершення. Так і не було, наприклад, організовано виступів навколо цікавої статті Д. Ф. Ніколенка «А яка ваша думка?», хоч питання, поставлені в ній, не плід роздумів на дозвіллі, вони б'ють по живому, необхідному. Не завжди можна прочитати у відділі «Слідами наших виступів», який же результат дав той чи інший критичний виступ газети.

Недостатньо ще висвітлюється життя комсомольської організації, хоч, може, в цьому вина і не газета; а якщо так, то треба було б більше критики на адресу комітету комсомолу.

Можна ще багато називати недоліків у роботі газети, але багато що в поліпшенні її роботи залежить від нас, студентів.

Потрібно, щоб студенти з усім, що цікавить, хвилює, що наболіло, звертались у газету «За педагогічні кадри», щоб від неї життя било ключем. А вплив його в неї можемо ми самі.

В. ЯРЕМЕНКО.

С. Борисовій та В. Бондарю

ДОРОГІ НАШІ СВІТЛАНО І ВОЛОДИМИРЕ!

У радісний час вашого комсомольського весілля, яке відбувається в дні Першотравня — свята весни і молодості, шлемо найсердечніші наші вітання і поздоровлення.

Живіть у щасті, радощах і коханні. Хай вашим постійним супутником буде взаємоповага, сердечна дружба, товариська підтримка!

СТУДЕНТИ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО І ПЕДАГОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТІВ.

До всіх комсомольців інституту!

На рішення XIII з'їзду ВЛКСМ комсомольці нашої групи вирішили відповісти ділом. Ми закликаємо всіх комсомольців інституту перейти на самообслуговування як в інституті, так і в гуртожитку. Наша група зобов'язується слідувати за порядком і чистотою у 73 аудиторії, озеленити її. Для цього ми встановимо чергування студентів, які будуть відповідати за чистоту приміщення.

Самообслуговування в кімнаті гуртожитку полегатиме в тому, що ми будемо слідувати за санітарним станом, збереженням майна, а в разі поломки будемо проводити ремонт своїми силами.

Сподіваємось, що на цей почин відгукнуться всі комсомольці інституту.

За дорученням групи:

В. РУДІК (комсорг), А. ВАСИЛЬЧУК (староста), Л. ФОРМАНЮК (профорг).

Комітет комсомолу та профком інституту оголошують конкурс на кращий факультетський вечір-огляд художньої самодіяльності, присвячений 40-річчю ВЛКСМ.

Огляд буде проведено в жовтні 1958 р.

УМОВИ КОНКУРСУ

Факультетський вечір-огляд має бути тематично пов'язаним з 40-річчям комсомолу.

Як мінімум на вечорі повинні бути представлені:

хор у кількості 50—60 осіб (у програмі його обов'язкове виконання однієї молодіжної факультетської пісні);

індивідуальні виконавці — 12—13; з них: сольних вокальних номерів — 5—6;

художнього читання — 3;

інструментальних номерів — 2;

масових танцювальних номерів — 2.

Буде враховуватися також оформлення залу і організація масових ігор, танців тощо.

Огляд проводитиме Художня рада студентського клубу.

Встановлюється п'ятибальна система оцінки номерів.

Якщо факультет не виставить одного з номерів програми-мінімум, Художня рада має право зняти 5 балів.

Додаткова оцінка за кожного учасника самодіяльності — 2 бали.

На факультетських вечорах не мають права виступати інститутські гуртки художньої самодіяльності.

Кращі номери будуть відібрані на інститутський вечір.

Переможцем вважатиметься факультет, який набере найбільшу кількість балів.

Переможці огляду будуть премійовані екскурсією в Ленінград.

Заявки від колективів на право участі в конкурсі приймаються Художньою радою до 20-го травня ц. р.

ЗВІТУЄ КОМІТЕТ ЛКСМУ

У зв'язку з наближенням свята молоді — 40-річчя ВЛКСМ значно активізувалась робота нашої комсомольської організації.

Життя комсомольської організації інституту завжди знаходить живий відгук у серцях старшого покоління ленінців — комуністів.

Цими днями партійне бюро інституту заслухало звіт про роботу секретаря комітету ЛКСМУ інституту т. Горбач.

Як доповідач, так і ті, хто взяв участь в обговоренні, з задоволенням відзначили, що комсомольська робота в інституті ведеться зараз набагато краще, ніж у попередні роки. Але мова йшла не тільки про успіхи. Члени партійного бюро тт. Іванчина, Підтиченко говорили про те, що комсомольці

виявляють мало ініціативи у вирішенні побутових питань, не борються за чистоту приміщень, за культуру поведінки наших студентів.

Товариші (члени комітету комсомолу!) Галух і Юрченко забули про свій високі обов'язок і безвідповідально поставилися до дорученої їм справи. Слабкий контроль з боку секретаря комітету і її заступників за роботою членів комітету привів до того, що за бездіяльність комсомолець Юрченко був виведений із складу комітету комсомолу, на нього було накладено суворе стягнення.

У прийнятому рішенні накреслено ряд конкретних заходів, здійснення яких дасть можливість студентській молоді гідно зустріти знаменну дату — 40-річчя ВЛКСМ.

Зміцнюються студентські зв'язки

Прощаючись з Києвом...

Чимало незабутніх вражень від перебування у вашому чудовому місті повезе з собою невелика студентська делегація Вільнюського державного педінституту. Софійський собор, Києво-Печерська лавра, Золоті Ворота; музеї і театри, неповторна краса стародавнього міста, щирість і гостинність киян — важко навіть сказати, що найбільше сподобалося нам!

Цікавилися ми життям студентів, роботою НСТ, громадських організацій, гуртків художньої самодіяльності тощо. Правда, ми були тільки екскурсантами, і знайомство з життям вашого інституту мало децю випадковий характер. Але сподіваємося, що наші зустрічі повторюватимуться. Зокрема, чекаємо вас, кийські друзі, у Вільнюсі: і як екскурсантів, і як делегатів наших наукових конференцій; і навіть як учасників вашої студентської самодіяльності з темпераментними українськими танцями та мелодійними народними піснями.

Ми глибоко вдячні багатьом товаришам, які виявилися і гостинними господарями і ерудованими гідями. За щирий прийом дозволяємо сказати вам наше сердечне литовське «асій»!

СТУДЕНТИ ВІЛЬНЮСЬКОГО
ПЕДІНСТИТУТУ.

Нещодавно на запрошення Наукового студентського товариства Вільнюського педінституту делегація наших студентів у складі 5 чоловік побувала в м. Вільнюсі, де взяла участь у роботі наукової студентської конференції, присвяченої 70-річчю з дня народження А. С. Макаренка. Члени делегації — студенти К. Янковський (фізико-математичний факультет), Р. Палій, Н. Роваленко (мовно-літературний факультет), Г. Діаківська, Г. Новицька (педагогічний факультет) познайомилися з роботою студентських організацій інституту, побували у визначних місцях старовинного міста.

Тепло і привітно зустріли нас наші нові друзі. На протязі всього часу ми відчували товариську увагу і піклування про нас з боку литовських товаришів.

Вільнюський державний педагогічний інститут знаходиться на вул. Горького, у приміщенні колишнього монастиря базиліан. Це невеликий триповерховий будинок. Крім цього основного корпусу, є ще три філіали, які розміщені у різних кінцях міста.

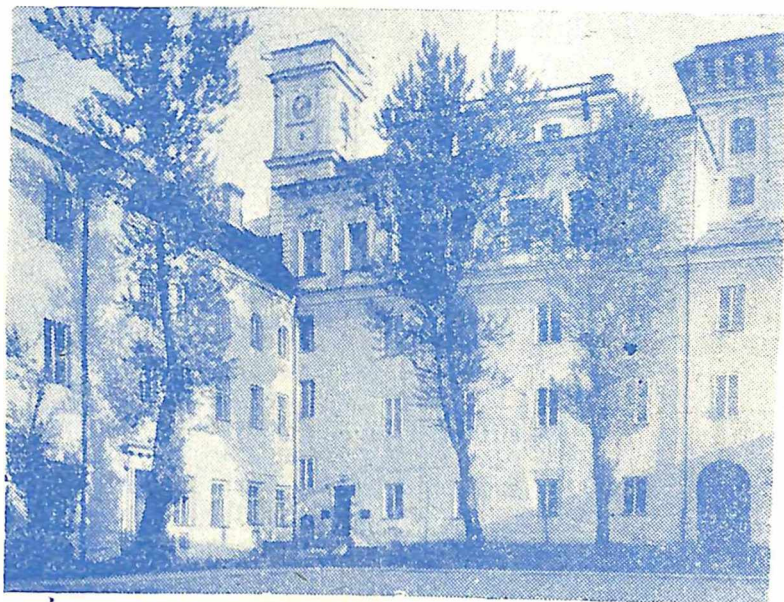
По кількості студентів ВДПІ — один з найбільших вузів Литви. В ньому навчаються 6100 студентів, з них 2200 — на стаціонарі. Інститут має 7 факультетів: литовської мови і літератури, російської мови і літератури, географічних, природничих та хімічних наук, іноземних мов, фізичної культури, музики та фізико-математичний. В інституті є відповідні спекабінети, читальний зал, фізичні лабораторії і майстерні. У кабінетах дуже зручні для роботи столи, що мають посередині перегородку і настільні лампи.

В інституті працює Наукове студентське товариство, яке нараховує у своєму складі близько 600 студентів. НСТ має сім секцій (відповідно факультетам). Голова НСТ — студент III курсу географічно-природничого факультету Доомас Смалюкас.

НСТ видало три збірники наукових робіт викладачів та студентів. Але випуск збірників утруднюється тим, що інститут

не має своєї друкарні. Це також ускладнює і випуск студентської багатотиражної газети «Советский студент».

За рішенням уряду Литовської РСР на набережній р. Не-

ріс розпочалося будівництво нового приміщення педінституту.

З усіх архітектурних пам'яток міста найбільш значимі є костюл Петра і Павла та костюл Анни. Костюл Петра і Павла побудований у XVII ст. В його створенні брали участь близько 200 майстрів. Керували роботою італійські скульптори Перетті і Галлі. Будівництво і оформлення костюлу тривало майже 40 років. У ньому є близько 4000 різних скульптур, з яких 2000 — зображають людей, причому ні одна з них не повторюється двічі.

З пам'яток стародавньої литовки вражає своєю красою костюл Анни, побудований у XVI ст. з фасованої цегли 33 форм.

Ми відвідали університетську бібліотеку і книгозховище, де нараховується близько 1 млн. 600 тис. книг. Дуже цікавим є відділ рукописів і стародавніх книг (понад 8 млн. листів). Тут зберігається книга відвідувачів, яка ведеється вже 100 років. У цій книзі поставили свої підписи члени нашої делегації.

Ми відвідали також литовську школу № 1 ім. Антонаса Вєнуоліса, дитячий садок, Художній музей, Музей революції і меморіальний музей О. С. Пушкіна.

Побували ми і в Литовському державному академічному театрі драми, де з інтересом дивилися національну драму А. Любітте «Утоплена».

Велике враження справила на нас знаменита старовинна башта замку на горі Гедемінеса, яка височить у центрі міста. З башти ми довго милувалися чудовою панорамою міста.

Багато у нас залишилося хороших вражень, теплих спогадів, але найтепліші і найприємніші з них — про жителів міста та студентів інституту, про їх ввічливість і увагу, особливо до жінок і гостей. Ми були, наприклад, свідками того, як на зупинці тролейбуса чоловіки ввічливо пропускають без черги жінок, як студент відкриває двері і пропускає вперед студентку тощо.

Користуючись нагодою, ми вітаємо наших литовських друзів з святом Першотравня.

Г. ДІАКІВСКА,
Г. НОВИЦЬКА.

На фот.: Вільнюський державний університет ім. В. Капсукаса.

9

Богові будні

травня

День Перемоги радянського народу і його Збройних Сил над гітлерівською Німеччиною.

ЛИПЕНЬ 1944 РОКУ. Вільська Третього Прибалтійського фронту після жорстоких і тривалих боїв прорвали оборону німців між Псковом і Островом. Групи німців, вибиті з передньої лінії оборони артилерійським вогнем і навальним ударом бронетанкових частин, не змогли втриматися і, кидаючи техніку, зброю, залишаючи склади з боеприпасами, швидко відкочувалися назад.

Через кілька днів після прориву Псковського оборонного рубежу передові ударні групи наших військ підійшли до р. Синької — кордону Естонської РСР.

Було душно від спеки і хмар сірої пилюки; сонце нещадно палило висохлу землю.

Після загибелі комбата я прийняв командування батареєю самохідних установок. Разом з невеликим десантом автоматників ми розмістилися на краю великого, з горбами та долинами поля, засіяного житом. За ним — річка Синя і виселок Красне. Там — німці, які вже встигли пристрілятися. Нашу передню самохідну установку, як тільки вона виїхала на горб, підбили. Рвалися снаряди, з відкритого люка шугали довгі язички яскравого полум'я. Екіпаж не встиг вискочити, і корпус бойової машини став його братською могилою...

За першим гребенем стояв ворожий танк, вкопаний в ґрунт. Його не досягали снаряди наших гармат, зате кожна машина, що з'являлася на дорозі, була для німців зручною мішенню. Танк затримував наш рух уперед. З двох автоматників,

яких послали підірвати танк, один загинув на висоті, а другого фашисти по-звірячому закатували. Через півгодини ворогів пішов у контратаку. При допомозі кулеметників, які підослали до нас, німців було відкинуто, і наші автоматники захопили гребінь висоти.

Необхідно було підірвати ворожий танк, який у взаємодії з піхотою не давав можливості нашим гарматам розпочати обстріл.

У поглядах бійців, звернених на мене, я бачив чекання навізку. Кожен підє його виконувати, але чи у кожного вистачить сили волі повзти по висоті, знаючи, що це майже вірна смерть? Кого послати? І я задав слова начальника училища перед строем курсантів-випускників: «Коли ви зіткнетесь з нерішучістю ваших підлеглих у виконанні важкого бойового завдання, дійте особистим прикладом. Покажіть бійцям свою сміливість, рішучість».

Передавши командування батареєю командирові II взводу я під кулеметним вогнем поповз через висоту. Від пилюки різало в очі, мучила спрага. Над головою свистіли кулі, та у хвилини я не думав про можливу смерть. Мене душила ненависть до ворога, хотілося будь-що доповзти, помститися за товаришів. Танк уже зовсім близько... Останнє зусилля. Я піднявся, кинув гранату. В ту ж мить мене щось різнуло в плече, в спину. Оглушливий вибух підкинув башту танка, стало тихо-тихо...

Свідомість повернулася до мене вже у польовому госпіталі. Рана не була важкою. Невдовзі я повернувся до бойових друзів.

В. ІЗРАІЛЯНТ,
студент II курсу фізико-математичного факультету.

НЕВДАЛИЙ ВИСТУП

Декілька днів у спортивних залах столичного університету проходили змагання між найсильнішими фехтувальниками вузів міста.

Жіноча команда інституту в складі Д. Гладішко, Т. Житнікової, Р. Андрієвської, Н. Великої та А. Крючкової виступила значно нижче своїх можливостей і програла нашому основному противнику — команді інституту харчової промисловості з рахунком 4:5. У команди КПІ наші фехтувальниці виграли з рахунком 5:4. Наша команда вийшла на II місце у своїй групі і на V — у загальному заліку.

Краще за інших виступила чемпіонка інституту, третьорозрядниця Діна Гладішко (фізико-математичний факультет). Вона виконала нормативи розряду і відкрила рахунок перемог на виконання I розряду.

Погано виступила чоловіча команда в складі спортсменів II розряду Ю. Петенка, А. Прокопенка і Я. Приганца в змаганнях на рапірах. Члени команди прогнали всі зустрічі і зайняли останнє місце.

У боротьбі на багнетах успішно виступав М. Біляк (мовно-літературний факультет), який вперше брав участь у змаганнях. Значно гірше виступили досвідчені бійці С. Бородавка та В. Борцов.

У змаганнях з еспадрона команда в складі М. Солдатенка, Ю. Корольова та Ю. Рудя провела ряд зустрічей у гострій, напруженій і цікавій боротьбі. Студенти Ю. Рудь та М. Солдатенко вперше виконали нормативи II розряду, а Ю. Корольов здобув

три перемоги над першорозрядниками і чотири — над другорозрядниками, відкривши рахунок на виконання I розряду всесоюзної класифікації.

Цікавою була зустріч між студентом інституту фізкультури А. Стрельцовим (який виконав норму майстра спорту) і третьорозрядником Ю. Рудем (фізико-математичний факультет).

У змаганнях шпалістів взяла участь М. Войналович, Б. Циганчук і А. Лисенко. На цей раз суддею був електрофіксатор. При допомозі цього апарата уникаються можливі помилки у визначенні переможця бою.

Блискачу перемогу над чемпіоном України 1957 року А. Рябікіним (політехнічний інститут) одержав третьорозрядник Б. Циганчук. М. Войналович та А. Лисенко здобули ряд перемог над першорозрядниками інститутів фізкультури, інженерно-будівельного, театрального та інституту харчової промисловості.

Проте, незважаючи на досягнуті успіхи, цілому команда нашого інституту виступила набагато нижче своїх можливостей. І це, насамперед, тому, що підготовка до змагань не була систематичною і наполегливою.

17—18 травня відбудеться II тур спартиадки. Нашій команді необхідно зробити все, щоб завоювати право брати участь у зональній першості вузів УРСР.

С. КОЛЧИНСЬКИЙ,
тренер команди

Редактор В. ВОЙТКО.